

אותו למנוחה, עשה את הפהנים והחסידיים שיהיו הם בדחני המלך.

אמר לו הקדוש ברוך הוא, דוד, איני רוצה להטריח עליך. [אלו] [אמר לו הקדוש ברוך הוא, דוד, לא כך] אמר לו דוד, רבוני, [לא כך, אלא] כשאתה בהיכלך, אתה עושה רצונך. כעת שהזמנתי אותך, הדבר עומד ברצוני לקרב את אלו, שהם יותר חשובים, אף על גב שאין דרכם בזה.

מכאן למדנו, שמי שהוא בביתו, יסדר דרכו ומעשהו כרצונו. אם מזמינים אותו, יעשה את רצונו של מארחו כמו שמסדר עליו, שהרי דוד החליף לויים וסדר כהנים, והקדוש ברוך הוא הקים את הדבר כרצונו.

אמר דוד, בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך. הסדור שסדרתי לא ישוב אחור. אמר לו הקדוש ברוך הוא, דוד, חייך, אפלו בכלים שלי לא אשתמש, אלא בכלים שלך. ולא זו הקדוש ברוך הוא משם עד שנתן לו אוצרות ומתנות, שכתוב נשבע ה' לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנה אשית לכסא לך. בא רבי יצחק ונשק לו. אמר, אם לא באתי לדוד היו אלא לשמע את זה - די לי.

פתח בן אחד שלו ואמר, ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה, הינו שכתוב (בראשית) על בן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו. דבר אחר ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה - רמז כשיצאו ישראל מבית המקדש והגלו בין העמים, כמו שנאמר (איכה א) ויצא מן בת ציון כל הדרה, וכתוב גלתה יהודה מעני וגו'.

מלפא. והשתא דוד דזמין ליה לנייחא, עבד כהני וחסידי דליהו אינון בדיחי מלפא.

אמר ליה קדשא בריך הוא, דוד, לא בעינא לאטרחא עלך. (אליו) (נ"א אמר ליה קדשא ברוך

הוא, דוד, לאו הכי) אמר ליה דוד, מארי (לאו הכי אלא), כד אנת בהיכלך, את עביד רעותך. השתא דזמיננא לך, ברעותי קיימא מלה לאקרבא אלין, דאינון חשיבי יתיר, אף על גב דלאו ארחייהו בהאי.

מכאן אוליפנא, דמאן דאיהו בביתיה, יסדר אורחיה ועובדיה פרעותיה. אי

מזמנין ליה, יעביד רעותיה דאושפיזיה, כמה דמסדר עלוי. דהא דוד אחלף לינאי וסדר כהני, וקדשא בריך הוא אוקים מלה פרעותיה.

אמר דוד, בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך סדורא דקא סדרנא, לא יתוב

לאחורא. אמר ליה קדשא בריך הוא, דוד, חייך, אפילו במאנין דילי לא אשתמש, אלא במאנין דילך. ולא זו קדשא בריך הוא מתמן, עד דיהיב ליה נבזבזן ומתנן, דכתיב (תהלים קלב) נשבע יי לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנה אשית לכסא לך. אתא רבי יצחק ונשקיה, אמר אי לא אתינא להאי ארחא, אלא למשמע דא די.

פתח חד בריה ואמר, (בראשית כח) ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה, היינו דכתיב,

(בראשית ב) על בן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו. דבר אחר ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה, רמז כד נפקו ישראל מבי מקדשא, ואתגלו ביני עממיא, כמה דאת אמר, (איכה א) ויצא מן בת ציון כל הדרה, וכתיב גלתה יהודה מעוני וגו'.

פְּתַח אַחֲרָא זְעִירָא וְאָמַר, (בראשית כח) וַיִּפְגַּע
בְּמָקוֹם וַיִּלֶן שָׁם כִּי בָא הַשָּׁמֶשׁ וְגו',
מֵאֵי וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם, לְמַלְכָּא דְאֲזִיל לְבֵי
מְטְרוֹנִיתָא, בְּעֵי לְמַפְגַּע לָהּ וּלְבַסְמָא לָהּ
בְּמַלְיָן, בְּגִין דְּלֹא תִשְׁתַּכַּח גְּבִייהּ כְּהַפְקִירָא.
וְלֹא עוֹד, אֲלֵא דְאָפִילוּ אֵית לִיהּ עֲרֵסָא
דְּדַהֲבָא, וְכִסּוֹתוֹתַי מְרַקְמָאן בְּאַפְלִטְיָא,
לְמִיבַת בְּהוּ. וְאִיהִי מְתַקְנָא עֲרִסִיהּ בְּאַבְנֵין
בְּאַרְעָא, וּבְקִיסְטָרָא דְתִיבְנָא. יִשְׁבּוּק דִּידִיָּה,
וְיָבִית בְּהוּ לְמִיָּהב לָהּ נִיּוּחָא, וּבְגִין דִּיהֵא
רְעוּתָא דְלֵהוּן פְּחָדָא, בְּדִלָּא אָנִיסוּ. כְּמָה
דְּאוּלִּיפְנָא הָכָא, דְכִיּוֹן דְאֲזִיל לְגַבְהָ מַה
כְּתִיב, (וַיִּלֶן שָׁם כִּי בָא הַשָּׁמֶשׁ לְאֶחָזָא דְאִסִּיר לִיהּ לְבַר נֶשׁ לְשִׁמְשָׁא
עֲרִסִיהּ בְּיוֹמָא) (בראשית כח) וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֹׁם
מְרִאֲשׁוֹתָיו (שם) וַיִּשְׁכַּב בְּמָקוֹם הַהוּא, בְּגִין
לְמִיָּהב לָהּ נִיּוּחָא, דְאָפִילוּ אַבְנֵי בֵיתָא,
רְחִימִין קַמִּיהּ, לְמִיבַת בְּהוּ. (ס"א דְכִתִּיב וַיִּשְׁכַּב בְּמָקוֹם
הַהוּא)

בְּבַה רַבִּי יִצְחָק, (ד"א ל"ג וַחֲדָי) וְחָדִי, אָמַר
מְרַגְלָאן אֵלִין תַּחֲוֹת יְדֵיכֹן, וְלֹא אֲזִיל
בְּתַרְיִכֹן. אָמְרוּ לִיהּ אַתְּ תַזִּיל לְאוּרְחָךְ, וְאַנְן
נִיעוּל לְמַתָּא לְהַלּוּלָא דְהָאֵי בְרִי. אָמַר רַבִּי
יִצְחָק, הַשְׁתָּא אֵית לִי לְמַהֲךְ לְאַרְחִי. (דף קמט
ע"א) אֲזִיל לִיהּ, וְסִדֵּר מַלְיָן קַמִּיהּ דְרַבִּי
שְׁמַעוֹן. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְדָאֵי שְׁפִיר
קְאָמְרוּ, וְכִלָּא בְּקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אַתְּמַר.
אָמַר, מַלְיָן אֵלִין, מְבַנֵּי בְנוֹי דְרַבִּי צְדוּק
חִלְשָׁא נִינְהוּ. מֵאֵי טַעְמָא אַקְרִי חִלְשָׁא, בְּגִין
דְאַרְבְּעִין שָׁנִין אַתְעֵנִי עַל יְרוּשָׁלַם, דְּלֹא
יִתְחַרְבּ בְּיוֹמוֹי, וְהוּוּ פְרִישׁ עַל כָּל מְלָה
וּמְלָה דְאוּרִייתָא, רְזִין עֲלָאִין, וְיָהִיב בְּהוּ
אַרְחָא לְבַנֵּי עֲלָמָא, לְאַתְנַהֲגָא בְּהוּ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לֹא הִיוּ (אלא) יָמִים
מוֹעֲטִים עַד שְׁפַגְשְׁתִּי אוֹתוֹ הָאִישׁ,
וּבְנֹו הַקָּטָן עִמּוֹ. אָמַרְתִּי לוֹ, אֵיפֹה
בְּנֵךְ הָאֲחֵר? אָמַר לִי, עֲשִׂיתִי לוֹ

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לֹא הוּוּ (אלא) יוֹמִין זְעִירִין, עַד דְאַעְרַעְנָא כְּהוּא בְר נֶשׁ